

Dr. Géczy József Alajos úrnak

elnök

mentelmi, összeférhetetlenségi és mandátumvizsgáló bizottság

Magyar Országgyűlés

Budapest

Tárgy: vélemény és ügyrend kérése

Tisztelt Elnök Úr!

Mentelmi jogom sorozatos megsértésének, súlyos törvénysértések kivizsgálására – összhangban a parlament legnagyobb frakciója vezetőjének véleményével – civil tényfeltáró bizottság jön létre. (Levél mellékelve.)

Kérem, hogy a civil tényfeltáró bizottság munkájához is szíveskedjék megküldeni bizottsága *ügyrendjét*. Ez annál is lényegesebb, mivel az Országgyűlés Házszabálya az állandó bizottságok hatáskörét kezdeményező, javaslattevő, véleményező és ügydöntő szerepükben jelöli meg, valamint a kormányzati munka ellenőrzésében.

Dr. Géczy József Alajos, a bizottság elnöke

Számomra és bizonyára szinte mindenki számára evidens, hogy a parlament alá tartozó és a végrehajtó hatalom részének tekintendő ügyészség tevékenységére ennek az ellenőrzésnek ki kell terjednie. És még kézenfekvőbb, hogy az Ön bizottságának a legfőbb ügyész megkeresése után a mentelmi jog felfüggesztésével nem ér véget a munkája. Figyelemmel kell kísérnie: a nyomozó hatóságok a kiadott országgyűlési képviselőnél betartják-e a mentelmi jogot, annak részleges, bizonyos ügyekben történt kiadását nem értelmezik-e úgy, hogy egyáltalán nincs is mentelmi joga. Hogy – szó szerint! – bármit tehetnek-e vele. Ezt különösen akkor kell vizsgálni, ha mindenhol áradnak az információk a képviselővel szemben a nyomozóhatóságok részéről elkövetett törvénysértésekről.

A Házszabály értelmében „minden állandó bizottságnak létre kell hoznia egy albizottságot, amely a bizottság hatáskörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatását figyelemmel kíséri”. (Idézet a 2000-ben érvényes Házszabályból.) A mentelmi bizottságnál ez az „utóellenőrzés” értelemszerűen a mentelmi határozat végrehajtásának kontrollját kell, hogy jelentse. Sajnálatos, hogy a Házszabályt is megsértve a mentelmi bizottságnak nincs albizottsága.

Dr. Deutsch Tamás, a bizottság alelnöke

De még mindig nem értünk a mentelmi bizottság feladatai végére. A Házszabály ugyanis kimondja: „Az állandó bizottság a működési területét érintő bármely kérdést – az Országgyűlés felkérése vagy saját elhatározása alapján – megtárgyalhat, és abban állást foglalhat. A bizottság az állásfoglalását bizottsági tájékoztatóban nyilvánosságra hozhatja.” Vagyis: Önöknek mindenképpen lehetőségük van, hogy különösen gyanús esetekben megvizsgálják: visszaéltek-e a hatóságok a mentelmi jog kiadásával? Ha igen, akkor pedig lépéseket kell tenniük, hogy ezek a jogsértések megszűnjenek, illetve, hogy következményeiket felszámolják.

Az Önök ügyrendje alapján ítéhető meg, hogy rossz ügyrend alapján dolgozik-e a mentelmi bizottság, vagy Ön nem tartja (tartatja) be az ügyrendet. Mindkettő rossz fényt vetne bizottságukra. Korábban azt gondoltam, hogy szükségtelen felhívni az Önök figyelmét arra, hogy itt emberi sorsokról és politikai pályákról döntenek. Ma már úgy látom, hogy nagyon is szükséges ezt Önöknek elmondanom. És azt is, hogy éppen az emberi sorsokra gyakorolt közvetlen hatásuk miatt nem hiszem, hogy a mentelmi bizottság különleges felelősségétől el lehet tekinteni.

Dr. Dávid Ibolya: az MDF delegáltja

Mindenekelőtt nem lehet eltekinteni az elnökétől és az alelnökétől, de persze, a tagokétól sem. Ezek a posztok ezúttal ugyanis különösen nem jelenthetnek csak egyszerű jövedelem-kiegészítést az elnöknek, az alelnöknek és a tagoknak. Az előbbinek irodát, szolgálati gépkocsit, tekintélyes pluszjövedelmet. Szeretném hinni, hogy a bizottság tevékenységét nem lehet megítélni abból, hogy egy olyan volt igazságügy-miniszter is tagja, aki mindig arról nyilatkozott, hogy igazságügy-miniszterként semmiért nem volt felelős az igazságszolgáltatásban. Ötletei viszont voltak: börtönkirándulásokat akart szervezni, és mint kiderült, szervezett is az iskolásoknak. „Hogy elvegye a kedvüket a bűnöző életmódtól”. A kormány büntetőügyeiről igazságügy-miniszterként persze semmit nem tudott, megítélni sem volt képes, hogy pl. Szabadi Béla, aki mellette ült éveken át a kormányüléseken, tényleg elszökött volna-e vagy sem. Kétségtelen, hogy őt egy másik párt adta a bizottságnak, de ez a párt az Önök hathatós támogatása nélkül nem valósíthatta volna meg több társuknak az önkényes kizárását és esélye sem lett volna az indulásra a választásokon. Nem is szólva arról, hogy Önök nélkül aligha jutottak volna a parlamenti küszöb feléig is. De ott van a

mentelmi bizottságban Hende Csaba, Dávid Ibolya valamikori bizalmasa is, az akkori IM politikai államtitkára. Egy helyről ketten...

Nem tehet jót a mentelmi bizottság tekintélyének – mármint annak, ami talán megmaradt abból, ami esetleg valaha volt –, hogy Dr. Deutsch Tamás az alelnöke, akinek a mentelmi jogát a frakciója nem adta ki, mivel nem merte vállalni a bírósági eljárás kockázatát. Ha jól emlékszem az extraáron beszerzett és mindent tudó stadionbeléptető rendszerek ügyében. Tapasztalataim alapján természetesen szívesen elismerem, hogy ez a kockázat kétségtől kívül akkor is igen nagy, ha valaki ártatlan. De ha ez így van, ez ellen tenniük kellene. Nem úgy persze, hogy önmagukat mentesítik és önmagukat mentik.

A civil tényfeltáró bizottságnak azért is nélkülözhetetlen az Önök ügyrendje, mert többek között arra is választ kell adniuk: miért nem foglalkozott a mentelmi bizottság – az Ön vezetése alatt sem – a legfőbb ügyészi mentelmi indítványa háttérének és a mentelmi jog felfüggesztése utáni események háttérének a feltárásával? Miért nem foglalkozott az ellenem elkövetett atrocitásokkal és a káromra elkövetett törvénysértések gyanúját felvető, az országgyűlés hivatalban levő parlamenti képviselőjével szembeni fellépés elképesztő brutalitásával? Ha másért nem, hát azért, mert ezzel az országgyűlés tekintélyét is alaposan lejáratták.

Dr. Szili Katalin, az országgyűlés elnöke

Pótolhatja-e a vizsgálatot, hogy Ön valamikor, még bizottsági alelnökként kifejezte a letartóztatásom és a bilincses-pórázos bemutatóim feletti felháborodását akkori ügyvédemnek, Szőgyényi Józsefnek? Az ügyrend ismerete azért is lényeges, mert Ön a helyett, hogy kötelező alelnöki, majd elnöki feladatát ellátta volna, ígéretet tett (lásd korabeli sajtó) a hasonló esetek elkerülését célzó indítványai előterjesztésére, amit aztán könnyedén elfelejtett. Szerintem ezt nem pótolhatja, hogy az Önökhöz közel álló és

veszélyeztetett képviselőiket egyszerűen nem adják ki a „nagyfrakciók”. Ha lettek volna vizsgálatok, nem gondolhatná az ügyészség, hogy neki még azt is szabad, ami másnak még feltételezett gondolat formájában is tilos. Hogyan fordulhat elő, hogy az ügyészségen nyugodtan zsidózhatnak és ezt még jegyzőkönyvbe is veszik, hogy az ügyész a nagyon készséges „örömgyanúsítással” azt latolgathatja, hogy a Kisgazdapárt elnökének környezetében ki a zsidó és ki nem az? Hogy láthatólag azt is valaki „rovására lehet írni”, hogy zsidó lenne. Elképesztő! De az is, hogy a mentelmi bizottság, bár erről tudomása kell, hogy legyen, hallgat. Közben folytonosan szolidaritási nyilatkozatot tesznek, természetesen nem ebben a megdöbbentő ügyben.

Az ügyrend azért is fontos, mert abban szerepelnie kell: a bizottság elnökéhez érkezett levelekkel mit kell tenni? Szomorú, ha erről külön kell rendelkezni, ha a Magyar Köztársaságban hatályos szabályok itt nem érvényesülnének. De hogy mit hiányolok, elárulom. A beérkező leveleket iktatni kell, és válaszolni kell azokra. Általában 30 napon belül. Ha ez nem lehetséges, erről és a meghosszabbított határidőről a levél íróját tájékoztatni kell.

Őn viszont eddig egyetlen levelemre nem reagált, ami az országgyűlésben egyfajta szokás lett, egészen az országgyűlés elnökének, Szili Katalinnak a hivataláig ez a „munkamódszer”. Őn ráadásul ezt az elfogadhatatlan stílust az én vonatkozásomban „továbbfejlesztette”. Nem válaszol (legalábbis eddig nem tette), viszont annál szívesebben nyilatkoztat, és főleg adomázik rólam és szerencsétlen sorsomról. Sőt lejárat, amennyiben ezt akadozó mondataiból ki lehet venni.

Lendvai Ildikó nekem küldött válaszelevelében egy ponton tévedett: pozitív példaként hivatkozott az Ön egyik megnyilvánulására. Bár a frakcióvezető asszony nem küldte el a mellékletként ígért anyagot, az Ön napirend utániáját, de ez talán nem lehet véletlen, mert nem az Ön jó szerepét bizonyítaná, ahogy ez a levélben még olvasható volt. Éppen ellenkezőleg: elképesztő mondatai miatt Önt levélben megkerestem, rákérdeztem: tényleg így gondolta-e? De Géczi úr erre sem válaszolt.

Érdemes felidézni, miket mondott 2001 végén, az év utolsó parlamenti ülésnapján, december 18-án. A cím is elég „egyszerű”: „A polgári rákosizmus »játzásából«”. Az egyet ide, egyet oda ütve – az elviség (szerintem elvtelenség) jegyében.

De idézzük vissza! Az ülésen Szili Katalin elnökölt.

Géczi József Alajos: Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Mottó: hogyan végződik manapság egy politikai vicc? APEH-vizsgálattal. Így él a nép egyszerű gyermekeinek az ajkán.

A minap, vagyis a mihéten egy fagyos reggelen négyen üldögéltünk a királyi tévében. A téma a bukott kiskirály, a jobb sorsra talán nem is érdemes Szabadi Béla államtitkár úr és mások börtönbe csukogatása, rabláncon, nehéz bilincsben való vezetgetése.

Mondtam ott, a műsorban: nem könnyű egy magyar embernek bilincsben látni országgyűlési képviselőket, hiszen utoljára a Rákosi-rendszerben tartóztattak le honatyákat. Itt az ideje, hogy újra legyen ilyesmi! – vetette közbe Rogán Antal képviselő úr. Nem tévedés, hölgyeim és uraim, megkérdeztem ismerőseimet, jól kihallatszott a képernyőből. A betyárját, erre nem gondoltam! Felnőtt egy generáció, amelynek hiányoznak egyfajta, mondjuk, polgári '50-es évek! (...)

Nem is értem, hogy a mentelmi bizottság akkori alelnökének, Géczi József Alajosnak mi is a baja a velem történetekkel? Hiszen engem „bukott kiskirálynak”, a „jobb sorsra talán nem is érdemes” államtitkárnak nevez. Leszögezem: érdektelen, hogy kit szeret, és kit nem szeret a mentelmi bizottság alelnöke (most már évek óta az elnöke), de az is, hogy minek minősít. Az persze megengedhetetlen, hogy részt vesz a lejárató kampányban. Ha Géczi úr a hivatali feladatát ellátná, véleménye, amit kontrollálnia kellene és mellel meg kellene tartania magának, akkor is csak periferikus jelentőségű lehetne. Feladata jelen esetben a mentelmi joggal való visszaélés, a parlament tekintélyének lejáratása stb. területén lenne. De ez zavarná a vágyaiban, hiszen személyemen keresztül a Kisgazdapárt tönkretétele nem lehet Géczi úr ellenére. És ki is szeretné használni az eseményeket a Fidesz rovására is. Meg talán szorong is, ilyen vele is megtörténhet.

De hogyan jön ahhoz a mentelmi bizottság akkori alelnöke, hogy azokat a szörnyűségeket, benne megkínzásomat is, amit velem tettek, és amiről ő is tud, úgy bagatellizálja, mint „a jobb sorsra talán nem is érdemes” Szabadi Bélával történeteket? Hogy veheti magának a bátorságot a mentelmi bizottság egyik vezetője, hogy „bukott kiskirályként” szólaljon fel rólam. Holott nem megbuktam, hanem leütöttek, leszámoltak velem.

Géczi József Alajos a mentelmi bizottság egyik vezetőjeként tehát arról is így nyilatkozik, amit maga is tapasztalt, amikor bilincsben és pórázban vittek házi őrizetből a képviselőházba, a mentelmi bizottság elé. Mert másodszor is kikérték a mentelmi jogomat, minek utána megjelentem a Keller-féle bizottság előtt. A bizottság többségi szavazattal a mentelmi jog kiadása *ellen* foglalt állást, politikai motívumokat látott a kikérés mögött. Dornbach Alajos alelnök is kérte, hogy Polt Péter legfőbb ügyészt hívják meg a mentelmi bizottság ülésére és vele tisztázzák ezeket a vonatkozásokat. Isépy Tamás ezt elutasította.

A plenáris ülésen tartott mentelmi beszédemben előadtam miatt, ami a politikai meghatározottságot bizonyította, a két ellenzéki frakció szünetet kért, hogy átgondolja szavazási álláspontját. Áder János a szabadon választott parlament történetében először nem adott szünetet. Géczi József Alajos szerint viszont ezt a sorsot érdemlem. Az érve: bukott kiskirály voltam. Ejha, ez aztán a jogállam, a Köztársaság! És szerinte nyilván a hozzátartozóim, a kollegáim, a családom stb. is ezt a sorsot érdemelte, akiknek ugyancsak éveket vettek el az életükből. Van, akinek az öregkorát, van, akinek a gyerekkorát, van, akinek a fiatal éveit. Koholmányok alapján. Pedig akkor is volt igazságügyminiszter.

És ha már az előbb Géczi úrnak – a feladata ellátása és kötelessége teljesítése szempontjából érdektelen lelki dilemmáinál és személyeskedéseinél tartottunk –, hadd reagáljak erre is. Kiskirályról szónokol, miközben nem ismeri sem a munkámat, sem a tevékenységemet, sem engem. Sajnos önmagát sem. Mert akkor elsősorban önmaga kellene, hogy eszébe jusson! Ő az, aki hivatalával és pozíciójával visszaélve nem válaszol leveleimre, és közben szemérmetlenül nyilatkozik rólam 2007-ben is – már régóta elnökként! – az egyik (államilag agyontámogatott) „kereskedelmi” televízióban.

Ez néhány nappal azelőtt történt, hogy az Európai Bizottság alelnökéhez, igazságügyi biztosához, Franco Frattini úrhoz voltam kénytelen fordulni. Önök ugyanis nem reagáltak számtalan megkeresésemre. Sajnálatos, hogy Önök még a Frattininak írott

levél után sem kaptak a fejükhöz, és nem próbálták meg tisztázni, mi is történt. Ha nem olvasnak, ha úgy tesznek, mintha nem hallanának és nem látnának, ha „homokba dugják a fejüket”, csak az információktól zárják el magukat, de a kényes kérdések elől nem térhetnek ki.

Tisztelt Elnök Úr! Várom válaszát és az ügyrendet!

Budapest, 2007. december 21.

Üdvözlettel:

Dr. Szabadi Béla
volt országgyűlési képviselő

Melléklet: levelem Lendvai Ildikónak
(az előzmények honlapomon elolvashatóak: Lendvai Ildikó hozzám írott levele, levél Franco Frattinihez stb.)

A mentelmi bizottság elnökének írott levelem másolatát a mellékletekkel együtt kapják:

Dr. Szili Katalin, a Magyar Országgyűlés elnöke;
Dr. Deutsch-Für Tamás (Fidesz), a bizottság alelnöke;
Dr. Csákabonyi Balázs (MSZP), a bizottság tagja;
Sándor István (MSZP), a bizottság tagja;
Tatai-Tóth András (MSZP), a bizottság tagja;
Dr. Cser-Palkovics András (Fidesz), a bizottság tagja;
Dr. Hende Csaba (Fidesz), a bizottság tagja;
Móring József Attila (KDNP), a bizottság tagja;
Dr. Bóhm András (SZDSZ), a bizottság tagja;
Dr. Dávid Ibolya (MDF), a bizottság tagja

Forrás: honlap

<http://www.szabadibela.hu/>